

31. Mar. 1972

FAKTA

Dato:

31. Mar. 1972

Sidetal:

Rød blå bd 6 s. 19-27

TRANSSKRIFTION

31-3-72

En ting er helt sikker i selvsamme man forlader "R+B" strukturen -: et Rødt og et Blaat kvadrat dannende et rektangel – saa er det ikke længere "R+B" men, straks (selv ved den allermindste afvigelse) noget helt andet.

Arbejder man med variationen, forskellen mellem farverne eller deres materialitet giver man øjeblikke afkald paa en meget væsentlig bestandel af selve ideen, nemlig den: at farven som koloristisk fænomen er uden betydning, at det ikke er et spørgsmaal om farvernes nuancer, spændings eller kontrastforhold, men alene om at de er tilstede som to (forskellige) farver rødt og Blaat. Man bør enda gaa saa vidt at man altid bruger to standardfarver som er fuldstændig ens fra gang til gang. Ogsaa enhver ændring i struktur er en aabning mod noget malerisk billedmæssigt expressivt der ligger helt udenfor – ja ved siden af den grundlæggende idee.

Betyder det – de samme to farver , de samme to kvadrater – at man ogsaa skal bruge det samme format, den samme størrelse? Der ligger jo unægtelig ogsaa en perceptions-mæssig expressivitet i størrelse – kan man tillade sig det uden at forraade ideens grundlag? Egentlig ikke – samme farve – samme struktur – samme størrelse.

Herved naar vi ned paa et absolut nulpunkt ved selve udførelsen der er her ingen plads for personlig udfoldelse – det bliver en ren mekanisk, maaske haandværksmæssig, proces – et rent teknisk spørgsmaal – som i og for sig kan udføres af hvem som helst. Ligeledes bliver produktets udseende det samme hver gang det udføres. Hvilke funktion, eller funktioner bliver der da tilbage i produktet? Vidnesbyrdet i selve valget af elementerne vil altid være tilstede i perceptionen. Produktets funktion vil være afhængig af hvad man bruger det til. Produktet har altsaa ikke en funktion i sig selv (det udstraaler ingen expressivitet – det kommunikerer intet specielt budskab) men er alene – til. Men – det er heller ikke (eller bør ikke være) et modul med saa og saa mange variations og anvendelsesmuligheder – det er kun anvendeligt som – to kvadrater – vandret rektangel.

Produktet har muligheder som seriefænomen – et – flere – men seriefænomenet som saadan interesserer mig ikke. Den virkning der kan opnaas ved en multiplikation eller addition af produktet er jo blot at flytte expressiviteten fra det enkelte produkt til rækken – serien – af produkter – d.v.s en følge af en strukturs udseende.

Det jeg er ude efter er – at en række produkter som er fuldstændig identiske – forandre funktion og betydning gennem paavirkninger udefra –. Hvilke? Bevidstheden om repetitionen af et identisk produkt vil uvilkaarligt indvirke paa perceptionen og conceptionen af det individuelle produkt.

Og – disse identiske produkter vil forandre udseende i forhold til rum, lys, miljø (geografiske?) og andre betingelser. Produktet vil opfattes forskelligt

af forskellige individer – produktets neutralitet vil uvilkaarligt at hver enkelt beskuer lægger sin personlige forestilling ind i denne neutralitet – vil give den et “indhold” en “funktion” – en “mening” -.

Neutraliteten – som er en vigtig bestanddel af den grundlæggende ide vil tvinge beskueren til erkendelse af (især hvis han staar overfor flere identiske produkter eller er sig bevidst eksistensen af flere) at der ikke er nogen forskel fra produkt til produkt i perceptionsmuligheder, men alene, maaske, i conception. Der er ikke andet tilstede end hvad han ser – og det har ingen anden betydning end det han ser – det er lige nøjagtigt saa neutralt som det ser ud. Dette er, eller bør være, pointen i ideen hvorfor det ligger udenfor ideen at arbejde med variationer forskelle – i farve saavel som i struktur og størrelse – disse elementer skal ligge fast eengang for alle.

Hvad der indtil nu er fremstillet af “R+B” produkter er for den overvejende dels vedkommende, da der arbejdes med variationer og forskelle, stadig expressiv malerkunst – d.v.s sin egen modsigelse.

At “R+B” paa mange punkter udspringer fra min interesse for Buren's ideer og mit studie af Ad Reinhart kan ikke benægtes.

Paa hvilke punkter adskiller ideen sig fra Buren's?

“R+B” er baseret paa to kontrasterende farver – uden neutralt hvidt mellemrum (som ved Buren's striber).

Jeg fornægter ikke den expressivitet eller den ret voldsomme virkning disse to farve kan have paa beskueren – en virkning beroende paa selve sammenstillingen af de to farver som jo er komplementære. Den struktur de to farvede kvadrater danner – en rektangel kan ikke – som Buren's striber udvides i højden eller bredden – strukturen er afhængig af sine to kvadrater og disse kan altsaa ikke som Buren's striber gentages i forlængelse af hinanden uden selve strukturen ændres, men maa holde sig indenfor, er bundet af, sit rektangel. Formstrukturen ligger fast danner en ubrydelig enhed sluttet om sig selv – dens eneste mulige udvidelse er gentagelsen i et nyt, men identisk produkt.

Dette produkt beholder under alle forhold sin fænomenologiske indentitet, den eneste mulige forandring sker ikke i det, men i forhold til det – en psykologisk proces mellem produktet og beskueren.

Det er derfor nok forkert hvad jeg skrev ovenfor at produktet forandres via omgivelserne (rum, lys, miljø). Det kan under alle omgivelserne, under alle forhold og betingelser konstateres som værende det samme – bevare sin ren fænomenologiske integritet – det er med andre ord konstant. Alene i forhold til beskueren kan denne konstant faa forskellige betydninger. Hos Buren er den absolutte neutralitet – tilstede – stribernes farve er ligegyldige og uden nogensomhelst betydning – det eneste konstante fra produkt til produkt er sribestrukturen og det neutrale hvide felt mellem de farvede striber.

“R+B” derimod kan ikke uden at miste ideens identitet skiftes ud med andre farve (og hvis man gør det maa man ved ord betegnelserne Rød – Blaa - gøre opmærksom paa at de farver man ser er erstatninger for eller skal repræsenterer R+B). Valget R+B er truffet fordi: det er de eneste farver (maaske undtaget sort og hvidt) af primærfarveudvalget der ikke har et særligt stort associationsudsving mod fænomener udenfor omraade farve som farve. De er valgt fordi de kontrasterer – altid vil modarbejde hinanden aldrig kan blive harmoniske – smukke. Fordi de adskiller sig fra hinanden og derved gør det muligt at opererer med kvadratstrukturen – fordi de supplerer hinanden som varmt og koldt – to yderpunkter (igen en kontrast) – fordi de hver især er sig selv. De er først sammen netop fordi de ikke høre sammen. Mulighederne for koloristisk at spille med disse to farver – den ene mørk – den anden lys – den ene meget varm – den anden meget kold – begge varme – begge kolde – nærmende sig hinanden er meget smaa og ihvertfald meget banale – et spil der meget hurtigt er overstaaet og udtømt.

Men det spørgsmaal som hele tiden opstaar er: om ikke hele ideen er udtømt i det selvsamme øjeblik den er opstaaet? Dette at det samme og det samme skal gentages om og om igen umuliggør det ikke at arbejde med ideen – bliver det ikke en fastlaasning?

Bliver det ikke menneskeligt og paa andre maader temmelig udsigtsløst? Det er et uundgaaeligt spørgsmaal – som kræver et svar. Fraviger man konsekvensen i gentagelsen fraviger man i virkeligheden selve ideen. Begynder man at anvende variationen, i farvernes indbyrdes forhold, materiale og stofvirkning er man jo ikke kommet løs af det man ville løsrive sig fra – maleriets æstetik.

Er det nu helt rigtigt?

Holder man fast ved strukturen, men evt forandrer fladens størrelse – eller forlader fladen til fordel for et eller andet rumligt objekt – holder man farven Rød - Blaa – d.v.s – ikke orange eller kraplakrød, men kadmium ikke cobolt – ceruleanblaa – men ultramarin – kan man saa ikke indenfor disse snævre rammer tillade sig variationer uden at forraade ideen? Eller havner det saa i en meget subtil æstetiserende form for billedmageri?

Eller kan man stille det saadan op: hvor meget kan man gøre (ikke udtrykke!) med saa begrænsede midler?

Maaske har man set sig blind paa begrebet variation. At varierer indenfor et stærkt begrænset omraade er jo noget andet end variationer via f.eks hele farveskalaen.

I det første tilfælde har man begrænset sine valgmuligheder, i det andet er valgmulighederne grænseløse.

Det er hvad man gør det vil
der hav betydning ikke hvad
det er.

31-3-72.

En ting er helt sikkert
i selv samme øje blik man forlader
"R+B" strukturen - i R felt og et
Bleat kvadrat den vandt et sekun-
-gel - søe er det ikke længere
"R+B" men, struks (selv ved den
allermindste afvigelse) noget helt
andet.

Arbejder man med variationen forskel-
-ten mellem farverne eller deres intensi-
-teter giver man øje blikke af hvad
nou en meget væsentlig bestanddel af
selve ideen, nemlig den: at farven
som kuloristisk fenomen er uden
betydning, at det ikke er et spørgs-
-mål som farvernes nuancer, spæn-
-dings eller kron trust forhold, men, alene
om at de er tilstede som far (far-
-skel) farver vedt & Bleat. Man
bør end a gøre søe vidt at man
altid bruger de standard farver som
er fuldstændig ens for enhver bil

gang. Også en vis- ændring i struktur
er en overbygning mod noget mere
lilled massigt og pressivt der ligger helt
uden for - ja ved siden af den grund-
-læggende idee.

Betyder det - de samme to fjerter, de
samme to kvadrater - at man også
skal bruge det samme formål, den
samme størrelse? Der ligger jo
u næstelig også en perception mæssig
+ pressivitet i størrelse - kan man
tillade sig det uden at forvade
ideens grundlag? Egentlig i ikke -
samme fjerter - samme struktur -
samme størrelse.

Herved man i med nok et absolut
nål punkt ved selve udførelsen der
er her i nogen plads for personlig ud-
-førelse - der bliver en ren malerisk
mouste håndværks mæssig proces - et
rent teknisk spørgsmål hvem som
for sig kan udføres af hvem som
helst. Hvilke led bliver produktets ud-
-seende det samme hver gang det
udføres. Hvilke funktion eller funk-
-tioner bliver der du vil bruge i produk-
-tet? Vidnes byder i selve valg af
elementerne vil altid være til stede i
perceptionen. Produktets funktion

vil være af hæng af hvad man
bringer der til produktet her altså
ihke en funktion i sig selv (det ud-
-strækter ingen af pressibilitet - det kom-
-muniterer i det specielt tidskæde)
man er alene - til. Men - det er
heller ihke (eller ~~der~~ ihke være) et
modul med som og som mange varia-
-tions og en vandelbar mulighed - det
er kun af en vandelbar som - der kva-
-drater - ~~to~~ vandelbar relation.
Produktet her mulighed som serie-
-form - et - flere - man serieform-
-mest som som dan i interesse mig
ihke. Dan vil mig der kun og
-mest ved en multiplikation eller
en addition af produktet er jo
blot at flytte et pressibilitet fra det
en helde produkt til relation - serien-
af produktet - d.v.s en følge af
en strukturs udseende.
Der jo er ude efter er - at en
realt produkt som er fuldstændig
identiske - forandre funktion og
beholdning egen navn som vil mig
inde på - hvilket? Bevidstheden
om repetitionen af et identisk
produkt vil mig hverlige indvirkning
som perception og conception af

del i individuelle produkt.
Og - disse i den henseende vil for-
-andre udseende i forhold til navn,
længde, miljø (geografiske?) og andre
betragtninger. Produktet vil opfattes
forskelligt af forskellige individer -
produktets neutralitet vil i sig selv
at hver enkelt beskriver det på sin
personlige forstilling ind i den nye neu-
-traleitet - vil give den et "indhold"
en "funktion" - en "mening".
Neutraliteten - som er en i sig selv
bestanddel af den grundlæggende
idee vil bringe beskueren til et
-kendskab af (i sig selv) hans store
overfor flere i den henseende (for)
er sig selv bevidst eksistensen af (for)
at den ikke er nogen for sig selv
produkt til produkt i perceptions-
-muligheder, men alene, ønske, i con-
-ception. Der er ikke andet til-
-stede end hvad man ser - og det
har ingen anden betydning end
det man ser - det er lige ~~netop~~
nøjagtigt som neutralitet som det
ser ud. Dette er, eller bør være,
pointen i ideen hvorfor det ligger
uden for ideen at arbejde med
variationer for sig selv - i form som vel

som i skulptur og ~~form~~ skulpturelle -
disse elementer skal ligge fast
engang for alle.
Hvad der indtil nu er fremstillet
af "R+B" prælater er for den over-
vejende dels vedkommende, da der
arbejdes med variationer og forskellige,
studier og pressiv malerkunst - d.v.s.
sin egen modsigelse.

Ad "R+B" paa mange punkter ud-
springer fra min interesse for Buren's
ideer og mit studie af Ad Reinhardt
kun ikke benyttes.
Paa hvilke punkter adskiller ideen
sig fra Buren's?
"R+B" er baseret paa to kontraster
farver - uden neutral hvilket mellem-
rum (som ved Buren's striber).
Jeg formoder ikke den ekspressivitet eller
den ret voldsomme indvirkning disse to
farver kan have paa beskueren - en virk-
ning bevende paa selve sammen-
stillingen af de to farver som paa
komplekse mantere. Den skulptur de to
farvede kvadrater danner - en rektangel
kan ikke - som Buren's striber red-
des i højten eller ~~to~~ bredden - struk-

- Loven er af hængig af ~~sit~~ sine to kva-
- drater g ~~den~~ disse toan celtson i alle
- som ~~to~~ Buren's strik- ogn luges i for-
- længde af hin anden uden selve
strukturen den dres, man man holde
sig inden for, er bundet af, sit sel-
- onget. For om strukturen ligger just
dunnet en uhyldelig anhed slæbhed
om sig selv - dens eneste miltige
udvidelse er egen kaptson i et ruff,
men i den disk produkt. under alle
Dette produkt beholder i den h. l. den
for hold sin fenomenologiske stor i h. l. i
eneste miltige forandring til det - en
det, man i for hold mellem produktet
psykologisk proces mellem produktet
& beskueren.
Det er der for nok forkeret hvad
jo skriver oven for at produktet for-
- andres via omgivelserne (nem, lys,
mildt). Det kan under alle omgivel-
- se, under alle forhold g det samme
kun huskes som værende det samme
- bevare sin ren fenomenologiske integritet-
det er med andre ord konstant.
Alene i forhold til beskueren kan
denne konstant for forskellige behyd-
- ningss. Hos Buren er den absolute
nen kvalitet - ~~h. l. l. l.~~ h. l. l. l. - skribernes

ferve er liggyldige og uden nogen som helst
betydnings - det eneste konstante for pro-
-dukt til produkt er skrivestrukturen
og det nye hele hvide felt mellem de
færdige skrifter.
"R+B" derimod kan ikke uden at
miste ideens i den hede skrives ud
med andre fæve (og her man gør
det man man ved ord betegnelserne
R og B - Blau - gøre op med som pro-
ut de fæve man ser er eksklusiv-
-gør for alle skal repræsentere R+B).
Valget R+B er truffet fordi: det er
de eneste fæve (måske undtaget
sort & hvidt) og her et særligt stort
-gør der ikke har et særligt stort
associations udsving mod fænomener
uden for om runder fæve som fæve.
De er valgt fordi de kontraster -
aldrig vil møde arbejde hinanden al-
-drig kan blive harmoniske - samlet
-ke. Fordi de adskiller sig fra
hinanden og dermed gør det muligt
at operere med kvadratisk struktur -
fordi de suppler hinanden som
varmt & koldt - to yderpunkter
(i en en konstant) - fordi de hver
i sig er sig selv. De er først

Sånn man netop fordi de ikke hebre
Sånn man. Mulig hederne for Galton 1822
er spille med disse for farver - den
ene m. f. k. - den anden lys - den ene
meget varm - den anden meget kald -
begge varme - begge kalde - nemmest
sig hinanden er meget som og
i hver fald meget benede - et spill
der meget hurtig er overtaget og
udtømmet.
Man det spørgsmål som hele tiden
opstår er: om ikke hele ideen er
udtømmet i det selv som me. af publik
den er opstøvet? Dette er det
samme og det samme skal opståes
om og om igen umulig og det
ikke er arbejde med ideen - bliver
der ikke en fast løsning?
Bliver det ikke menneskeligt og
hvor andre møder farve og udslags-
-løst? Det er et uundgåeligt
spørgsmål - som kræver et svar.
Fra isgr man kunne hvenem i opstø-
-get sen frugter man i vilkårlig heder
selve ideen. Begynder man et an-
-vende variationen, i farvernes indtryk-
-des forhold, materiale og stof i sig
er man jo ikke kommet med lys
og det man ikke lys vil se

fra - maleriets øste side.
Er det nu helt rigtigt?
Holder man fast ved struktureren, man
evnt prøver fladens størrelse - eller
forlader fladen til fordel for et eller
andet rumligt objekt - holder man
farven Rød - Blau - d. v. s. - ikke
orange eller kryptal rød, men Ultramarin
ikke Cobalt - Ceuleanblau - men Ultra
-marin - kan man se ikke inden
- for disse smalle rummer tilhede
sig variationer uden at farve de
ideer? Eller har der se i en
meget subtil østlige form for
billed magi?
Eller kan man stille det spørgsmål
op: hvor meget kan man gøre
(ikke udtrykke!) med se begrebet -
de midler?
Måske har man set sig blind på
begrebet variation. Ad varier indenfor
et stærkt begrænset område er
for nogle andet end variationer i
f. eks. hele farveskælet. Her man be-
rigger der måske til fælde har man be-
-grænset sine valg m. l. h. h. i det
under er valg m. l. h. h. i det
- l. h. h.